

[Indenrigsministeren.]

genes Tilvejebringelse. Dertil skal jeg sige, at jeg haaber, mit Syn paa dette Spørgsmaal vil svare til Virkeligheden, jeg har Grund til at tro det, og jeg har ogsaa Grund til at tro, at det Arbejde, der for Tiden gøres paa udefra at tilvejebringe Midler til Igangsættelse af disse kommunale Arbejder, vil blive kronet med Held. Men man maa give sig Tid, man tør ikke vente Problemet løst hverken i Dag eller i Morgen, men dog i en meget nær Fremtid. Og naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være aldeles forhastet og nærmest ubetimeligt, at vi her stilles overfor et Forslag af den Art som det foreliggende. Her er faktisk stillet til Disposition Udlaansbeløb, som slet ikke er paakrævet under Hensyn til det, man allerede har Udsigt til at faa iværksat, og som heller ikke er paakrævet, naar man ser paa det, man gør sig Haab om i en nærmere Fremtid til faa iværksat for at afhjælpe Arbejdsløsheden, men naturligvis vil man gennem en vidtgaaende Laanepolitik sætte Kommunerne i Besiddelse af Beløb, som de kunde ønske at disponere over til andre Arbejder — og der er mange Kommuner, hvor man har saadanne Ønsker om at faa Midler til at kunne sætte dette eller hint store Arbejde i Gang, som man ellers maatte vente med —, kan man jo nok kalde paa sligt; men derom har jeg sagt, at jeg vilde anse det for meget uheldigt, om det skete. Det bør sandelig ikke i Øjeblikket være Bestræbelsen fra Lovgivningsmagtens eller Administrationsens Side at faa Kommunernes Gældsbyrde øget, det er tværtimod det modsatte, man bør virke hen imod. Derfor, lige saa velvillig, som jeg ønsker at stille mig med Hensyn til Begæringer om Laan fra Kommunernes Side til Iværksættelse af nyttige Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, lige saa stærk Modstand vil jeg gøre mod Laanetendenser, der rækker ud over den Grænse, jeg her har nævnt.

Det er rigtigt nok, at der indenfor Byggefagene i lang Tid har været særlig stor Arbejdsløshed, men denne Arbejdsløshed er dog i væsentlig Grad knyttet til Sæsonen. I svundne Tider har det altid været saaledes, at i Vinterhalvaaret laa Byggefagets Arbejdere ledige, og det var der ogsaa taget Hensyn til ved Lønningen ligesom ved den Arbejdstid, der stod til deres Disposition om Sommeren, hvor man i svundne Tider begyndte ret snart efter Solopgang og arbejdede til langt ud paa Eftermiddagen, hen imod Aften. Nu er jo denne Mulighed for i de gode Sommerdage at skabe

sig en øget Fortjeneste til at imødegaa Vinterens Arbejdsløshed med udelukket som Følge af 8 Timers Dogmet og hele den Politik, der paa dette Omraade er ført baade fra det offentliges Side i de senere Aar og fra Organisationernes Side. Man er derved naaet til en saadan Fordyring af Byggearbejdet, at ingen privat tør binde an dermed, og Konsekvensen bliver den Ledighed, som man nu lider under indenfor Byggefagene.

Jeg føler mig, som jeg sagde i Gaar, overbevist om, at skal vi komme ud over disse Vanskeligheder, maa man lære at bygge Huse til Priser, som Mennesker med de nuværende Indkomster kan bo i, og man maa søge en Udjævning af den Difference i Prisniveauet, der findes ved de gamle og nye Ejendomme, og som vedvarende er Ulykken paa hele Boligomraadet. Derfor tror jeg, at den bestaaende Huslejelovgivning har en ulykkebringende Indflydelse, idet den bidrager til at opretholde denne Difference og derigennem hemmer Byggeriet, hindrer den virkelig effektive Udnyttelse af de tilstedeværende Boliger, medens man gennem Overgangsbestemmelser, der var nærmere knyttet til hele det Standpunkt, som vi paa dette Omraade er naaet til, end den gældende Huslejelovgivning, ganske utvivlsomt kunde paa lempelig Vis komme over i væsentlig bedre Tilstande, uden fortsat at interessere Staten gennem en Forøgelse af de Laanebeløb, for hvilke den staar som Garant.

Men der er dem, der tror, at naar man i den Situation, som var til Stede for et Par Aar siden, fastlagde Lovgivningsbestemmelser for Aar frem i Tiden, skal de eventuelt af politiske Grunde blive bestaaende ogsaa ud over den Tid, hvor de i det hele taget er rimelige. Og saa længe Folk, der nærer slige Anskuelser, repræsenterer Flertallet her i Tinget, er der ikke noget at gøre for dem, der ser det skadelige deri.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fortalte mig, at jeg i Fjor havde forelagt Forslag om en Fornyelse af Boligloven. Ja, hvis det kan mere det ærede Medlem at fremsætte saadanne Bemærkninger, saa for mig gerne. Det ærede Medlem ved jo, at Hensigten med det Lovforslag, som jeg i Foraaret fremsatte, var, at Valget til Huslejenævnene ikke skulde finde Sted i Sommer, saaledes som de skulde i Henhold til den gældende Lov, men at man skulde udsætte dem til et Tidspunkt nogle Maanedre senere. Lovforslaget havde, som jeg ogsaa klart gav Udtryk for, det Formaal, at der kunde blive Tid til at forberede en Afviklingslov, der sandsynligvis vilde gøre